

Az Országgyűlés
Európai Ügyek Bizottsága

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: B/2168

Érkezett: 2022 NOV 29.

Kövér László úr,
az Országgyűlés elnöke részére

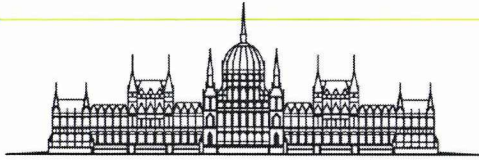
Tisztelt Elnök Úr!

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 142. § (2) bekezdése alapján benyújtom a **belső piaci médiaszolgáltatások közös keretének létrehozásáról (az európai tömegtájékoztatás szabadságáról szóló jogszabály) és a 2010/13/EU irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról** szóló jelentést.

Budapest, 2022. november 29.

Tessely Zoltán
a bizottság alelnöke

**Az Országgyűlés
Európai Ügyek Bizottsága**

Bizottsági önálló indítvány

Jelentés

a belső piaci médiaszolgáltatások közös keretének létrehozásáról (az európai tömegtájékoztatás szabadságáról szóló jogszabály) és a 2010/13/EU irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról

Előadó: Tessely Zoltán
alelnök

Budapest, 2022. november 29.

1. A szubszidiaritásvizsgálat jogszabályi háttere

A szubszidiaritás elve értelmében a döntéseket mindig a lehető legalacsonyabb szinten kell meghozni.

Az Európai Unióról szóló szerződés (a továbbiakban: EUSz) 5. cikke¹ alapján a szubszidiaritás elvének egy tervezett uniós intézkedés akkor felel meg, ha az tagállami szinten nem megvalósítható, illetve, ha a kitűzött cél uniós szintű fellépéssel jobban, hatékonyabban elérhető és az uniós szintű intézkedés hozzáadott értéket teremt.

Az EU-tagállam nemzeti parlamentje az uniós szerződésekhez csatolt 2. jegyzőkönyv² alapján jogosult az európai uniós jogalkotási javaslatokkal kapcsolatban – egy jogilag szabályozott eljárásban – vizsgálni a szubszidiaritáselv érvényesülését. Amennyiben az adott parlamenti kamara az elv sérelmét állapítja meg, indokolt véleményét a jogalkotási javaslat közzétételétől számított nyolc héten belül megküldheti az előterjesztőnek – az Európai Bizottságnak –, illetve az uniós jogalkotóknak. A 2. jegyzőkönyvben meghatározott számú indokolt vélemény esetén az előterjesztőnek felül kell vizsgálnia a jogalkotási javaslatot és végső esetben vissza is vonhatja azt. Az eljárás célja, hogy a nemzeti parlamentek szükség esetén megakadályozhassák, hogy az uniós intézmények átruházott hatásköreiket túllépjék.

Az Országgyűlés Európai Ügyek Bizottsága (az EUB vagy a bizottság) egy uniós jogalkotási javaslatot a szubszidiaritás elvének érvényesülése szempontjából az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 71. § (1)-(2) bekezdése, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat (a továbbiakban: HHSZ) 142. § (1)-(2) bekezdése alapján vizsgálhatja.

Amennyiben az EUB megállapítja, hogy egy jogalkotási javaslat ellentétes a szubszidiaritás elvével, úgy az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentést és a jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslatot terjeszt elő. A HHSZ 142. § (4) bekezdése alapján az Országgyűlés dönt a jelentés és a határozati javaslat elfogadásáról. Az indokolt vélemény előterjesztésére rendelkezésre álló nyolchetes határidő objektív, ezért az Országgyűlésnek ezt célszerű figyelembe vennie.

2. A szubszidiaritásvizsgálat tárgya: az Európai Bizottság jogalkotási javaslata

Az Európai Bizottság 2022. szeptember 16-án terjesztette elő a belső piaci médiaszolgáltatások közös keretének létrehozásáról (az európai tömegtájékoztatás szabadságáról szóló jogszabály) és a 2010/13/EU irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezetet [COM (2022) 457; 2022/0277 (COD)] (a továbbiakban: a rendelettervezet).

A rendelettervezet az európai demokráciáról szóló cselekvési tervre épül³, amelyben az Európai Bizottság számos intézkedést javasolt a demokratikus részvétel előmozdítása, a dezinformáció elleni küzdelem, valamint a szabad és független média támogatása érdekében.

---

¹ A szubszidiaritás elvének érvényesüléséhez kapcsolódó uniós jogszabályi háttér és az eljárás lehetséges következményei a Mellékletben olvashatók.

² Az Európai Unióról szóló szerződéshez, az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez, illetve az Európai Atomenergia-közösség létrehozásáról szóló szerződéshez csatolt, a szubszidiaritás és arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv.

³ COM (2020) 790 final

A rendelettervezet a médiára és az online szolgáltatásokra vonatkozó hatályos horizontális és ágazati uniós szabályokra figyelemmel a belső médiapiac működését érintő szabályozási hiányosságok kezelését célozza. A rendelettervezet az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló felülvizsgált irányelvre⁴ (a továbbiakban: AVMS irányelv) épít. Az AVMS irányelv hatálya az audiovizuális médiaszolgáltatásokra korlátozódik, és nem terjed ki a médiapluralizmussal és -függetlenséggel kapcsolatos kérdésekre (a nemzeti szabályozó hatóságok és szervek függetlenségén túl).

A rendelettervezet célja a tömegtájékoztatás szabadságával és sokszínűségével, valamint a szerkesztői függetlenséggel kapcsolatos széttagolt nemzeti szabályozási megközelítések kezelése. A rendelettervezet tárgyi hatálya rendkívül kiterjedt: meghatározná a médiaszolgáltatások igénybevevőinek jogait és a médiaszolgáltatók jogait a belső piacon; biztosítékokat állapítana meg a közszolgálati média független működésére és a médiaszolgáltatók belső piaci feladataira vonatkozóan, valamint meghatározná a szabályozási együttműködés keretét.

A rendelettervezet:

- az EU-n belüli médiapluralizmus és -függetlenség védelmét célozza, különösen a szerkesztői döntésekbe való politikai beavatkozással és a médiaszereplők megfigyelésével szembeni biztosítékokkal;
- lefekteti a médiaszolgáltatások felhasználóinak független hírtartalmakhoz való hozzáféréseinek jogát és a médiaszolgáltatók belső piaci jogait;
- hangsúlyt helyez a közszolgálati média függetlenségére és stabil finanszírozására, valamint a médiatulajdon és az állami hirdetések elosztásának átláthatóságára;
- foglalkozik a médiakonzentráció kérdésével, és előírja egy új, a nemzeti médiahatóságok képviselőiből álló független Médiaszolgáltatások Felügyelő Európai Testületet is.

3. Az Európai Ügyek Bizottsága által a rendelettervezetről lefolytatott szubszidiaritásvizsgálat

Az Európai Ügyek Bizottsága 2022. november 21-i és november 29-i ülésén lefolytatta a szubszidiaritás elve érvényesülésének vizsgálatát. A bizottság 2022. november 21-i ülésén az Igazságügyi Minisztérium államtitkára és a Miniszterelnöki Kabinetiroda képviselője tájékoztatást nyújtott a rendelettervezet céljáról, főbb elemeiről. A bizottság megállapította, hogy a rendelettervezet vonatkozásában a szubszidiaritás elvének vizsgálata jogilag lehetséges, mivel az indokolt vélemény megküldésére rendelkezésre álló nyolchetes határidő 2022. december 12-én jár le.

Az Európai Bizottság szubszidiaritás elvére vonatkozó indokolása szerint a tagállamok önállóan nem tudják elérni a beavatkozás célkitűzéseit, mivel a problémák egyre inkább **határokon átnyúló jellegűek**, és nem egyetlen tagállamra vagy tagállamok csoportjára korlátozódnak. A médiatartalmak, köztük a hírek előállítás, terjesztése és fogyasztása egyre inkább digitálissá és határokon átnyúlóvá válik, mivel az internet továbbra is ösztönzi a hagyományos médiaüzleti modellek átalakulását. Az EUB kialakult gyakorlata szerint az ilyen eljárásban elsődlegesen az adott javaslat jogalapjának megfelelőségére, továbbá az uniós fellépés szükségességére és hozzáadott értékére indokolt koncentrálni.

⁴Az Európai Parlament és a Tanács 2010/13/EU irányelve (2010. március 10.) a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról (HL L 95., 2010.4.15., 1. o.), az (EU) 2018/1808 irányelvvvel (HL L 303., 2018.11.28., 69. o.) módosított szövegváltozatában.

3.1. A jogalap

A rendelettervezet jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 114. cikke, amely a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére vonatkozó olyan intézkedések elfogadásáról rendelkezik, amelyek tárgya a belső piac megteremtése és működése. A bizottság rámutat arra, hogy az Európai Bíróság ítéleteiben rögzítette, hogy az EUMSZ 114. cikke nem ruház általános hatáskört az uniós jogalkotóra a belső piac szabályozására, s így **e cikk alkalmazhatóságának korlátai vannak**. Az EUMSZ 114. cikk jogalként történő választása nem az előterjesztő meggyőzésén, hanem objektív tényezőkön⁵ kell alapuljon.

A rendelettervezet a jogalap tekintetében abból indul ki, hogy a tágabb értelemben vett médiaszektorban nyújtott szolgáltatások egyben gazdasági szolgáltatások is és érintik a belső piac működését. Ez a megállapítás azonban általánosságban – a rendelettervezet tárgyi hatálya alá tartozó valamennyi szolgáltatás, illetve az általa szabályozni tervezett tárgykörök tekintetében – nem helytálló, ezért **az uniós tervezet jogalapja nem megfelelő**.

A rendelettervezet számos tárgykört kíván szabályozni, s a választott jogalaphól az következne, hogy minden szabályozandó kérdésnek van belső piaci vetülete. Azonban a rendelettervezet nem tesz említést arról, hogy e kérdések mindegyikének van-e tényleges belső piaca vagy határon átnyúló jellege. **Azonban a rendelettervezet legtöbb eleme esetében – a rendelettervezet indoklásával ellentétben – nem azonosítható határon átnyúló vonatkozás, vagy ez a jelleg csak közvetetten érvényesül.** Azt a rendelettervezethez mellékelt hatásvizsgálat is elismeri, hogy a határon átnyúló tevékenységek és befektetések akadályai elsősorban műsorszolgáltatási szektorban jelentkeznek, s **csak kisebb mértékben a nemzeti jog által szabályozott sajtó szektorban**. Ugyanakkor, az audiovizuális médiára vonatkozó nemzeti jogszabályok uniós szintű összehangolása már megtörtént az AVMS irányelvvel, melynek jogalapja az EUMSZ 53. cikke (1) bekezdése és 62. cikke, nem pedig a 114. cikk.

A bizottság rámutat arra, hogy a médiaszektorban az egységes piac kialakulásának egyik akadály a tagállami nyelvek sokfélesége⁶, ami miatt a média piac széttagolt, gyakran lokális vagy regionális jellegű. A média és sajtó területén uniós szintű belső piac helyett tagállami, illetve regionális piacok működnek a tagállami alkotmányos, történeti és kulturális sajátosságokra tekintettel.

Kérdéses az is, hogy az EUMSZ 114. cikke megfelelő jogalap-e az uniós jog szerinti új struktúrák létrehozására. Ez különösen fontos, tekintettel a kezdeményezés irányítási aspektusára, azaz egy új uniós szintű testület létrehozására. A rendelettervezet előirányoz egy új, a nemzeti médiahatóságok képviselőiből álló független **Médiaszolgáltatásokat Felügyelő Európai Testületet** (a továbbiakban: a Testület) is, amely az AVMS irányelvvel létrehozott Audiovizuális Médiaszolgáltatásokat Szabályozó Hatóságok Európai Csoportjának (ERGA) helyébe lépne, és annak kibővített hatáskörű jogutódja lenne. Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk során kiderült, hogy a vállalatok és a vállalkozói szövetségek megtartanak a jelenlegi formájában az ERGA-t.

Azt a rendelettervezet indoklása is elismeri a 9. oldalon, hogy „a rendkívül egységes és részletes uniós médiapluralizmusra vonatkozó szabályok **nem kívánatosak és aránytalanok**

⁵ C-300/89 Bizottság v Tanács, EU:C:1991:244, ¶10.

⁶ 24 uniós hivatalos nyelv van

lennének, mivel ezeket a szabályokat az egyes tagállamok történelmi és kulturális háttéréhez kell igazítani”. Ezzel szemben, elfogadása esetén a rendelet, mint a jogi aktus magas szintű harmonizációt eredményezne, amely az eltérő tagállami hagyományokra tekintettel nem indokolt. Ezért a tagállami sajátosságokat tiszteletben tartó irányelv vagy ajánlás lehetne a megfelelő uniós jogi eszköz. **A rendelettervezet nem biztosítja a szubszidiaritás elvének megfelelő mozgásteret a nemzeti döntéshozatal számára.** Jogalkotási szempontból azért nem, mert a rendeleti forma általában kizárja a tagállami szabályozás lehetőségét. Jogalkalmazási szempontból a rendelettervezet több eleme is kifogásolható. Különösen aggályos a médiakoncentrációk tekintetében a tagállami döntéshozatali hatáskör jelentős korlátozása (21-22. cikkek), illetve e körben szintén aggályosak a Testület és az Európai Bizottság számára biztosítandó túlzott jogosítványok.

3.2. Hatásköri kérdések

A rendelettervezet a médiaszektor számos elemért szabályozná, azonban az uniós jogalkotási hatáskör nem indokolható a tervezett szabályozás minden elemére. Ellenkezőleg, a rendelettervezetben több olyan tárgykör van - **különösen a piacra lépési mechanizmusok, az állami források elosztása, a közszolgálati média működése és az állami hirdetések** -, amelyek közvetlenül a tagállami médiarendszer kialakításába való beavatkozást jelentenek. Erre az EUMSZ 114. cikke ilyen széles hatállyal nem teremt jogalapot.

A rendelettervezet továbbá számos olyan tárgykört is érint, amely **kizárólagos tagállami szabályozási hatáskörbe tartozik** (pl. közszolgálati médiára vonatkozó előírások, beleértve a közszolgálati média-szolgáltatások szerkesztési elveit, illetve a vezető kinevezését, eltávolítását) vagy amelynek nincs határon átnyúló jellege. Ezért nem helytálló és érvekkel alá nem támasztott a rendelettervezet indokolása, amely szerint „az amszterdami jegyzőkönyv hallgatólagosan megerősíti, hogy a közszolgálati média a belső piac hatálya alá tartozik.”

A sokszínű médiarendszer kialakítása és a médiapluralizmus védelme tagállami hatáskörbe tartozó kérdések, továbbá az ún. **amszterdami jegyzőkönyvvel**⁷ összhangban a közszolgálati médiára vonatkozó előírások szintén tagállami hatáskörbe tartoznak. Az uniós szerződések nem sorolják a média és a sajtó területét sem a kizárólagos, sem pedig a megosztott hatáskörök kategóriájába. Hatásköri alapon kifogásolhatók a tagállami hatóságok döntéshozatalára vonatkozó előírások (20-22. cikkek), amelyek általánosan – nem csak a határon átnyúló ügyek esetében – rögzítenek követelményeket.

3.3. Uniós fellépés szükségessége és hozzáadott értéke

A rendelettervezet az európai szintű fellépés indokaként az alábbiakat jelöli meg: a kezdeményezés célja, hogy a jogbiztonság javítása és a belső piaci akadályok felszámolása révén biztosítsa a média belső piacának jobb működését. A szabályok mechanizmusokat határoznak meg a médiapiacokat, a szabadságot és a pluralizmust az EU-n belül érintő intézkedések és fellépések átláthatóságának, függetlenségének és elszámoltathatóságának növelésére.

A rendelettervezet legtöbb eleme esetében ugyanakkor nem bizonyítható, hogy a tervezett intézkedés uniós szinten valósítható meg a leghatékonyabban. Szintén nem bizonyítható, hogy

---

⁷ Az uniós szerződésekhez csatolt 29. jegyzőkönyv a tagállamokban történő közcélú műsorszolgáltatás rendszeréről

kizárólagosan nemzeti szintű szabályozás, vagy az uniós szintű fellépés hiánya ellentétes lenne az uniós szerződések követelményeivel vagy sértené a többi tagállam érdekeit.

A rendelettervezet által szabályozott területek tagállami, sőt több esetben csak regionális szinten értelmezhetők. Erre vonatkozóan az európai szabályozás nem tekinthető a belső piaci akadályok felszámolásának, mivel a legtöbb esetben nincs a határokon átnyúló belső piaci jellege ezeknek a szabályozott viszonyoknak. Az állami hirdetések átláthatóságára vonatkozó rendelkezések például a tagállamon belüli állami és regionális reklámköltésekre vonatkoznak. Ezek nem belső piaci jellegű szabályok, hanem az állami intézmények számára írnak elő bizonyos kötelezettségeket.

A rendelettervezet egyes elemei (például határon átnyúló szolgáltatások, online óriásplatformok) kapcsán indokolt lehet a hatályos AVMS irányelv módosítása, de új, átfogó uniós eszköz szükségességét éppen az eltérő és megfelelő működési keretet biztosító tagállami szabályozások kérdőjelezzik meg.

4. Az Európai Ügyek Bizottságának álláspontja a szubszidiaritás elve érvényesülésével kapcsolatban

A fentiek alapján az Európai Ügyek Bizottsága az alábbi megállapításait fogalmazza meg a rendelettervezetről:

A rendelettervezet formája és tartalma is sérti a szubszidiaritás elvét. A rendelettervezet nem minden vonatkozásában rendelkezik igazolható hozzáadott értékkel a nemzeti fellépéshez képest. Különösen aggályos a belső piacot, a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtást nem érintő szabályozási elemeknek a szubszidiaritás elvével való összeegyeztethetősége. A rendelet magas szintű harmonizációt eredményezne, amely – éppen az eltérő tagállami hagyományokra tekintettel – nem indokolható. Összességében a tagállami sajátosságokat tiszteletben tartó irányelv vagy ajánlás lehetne a megfelelő uniós eszköz.

A rendelettervezet választott jogalapja - az EUMSZ 114. cikke - nem megfelelő. A médiaszektor belső piaci széttagoltsága az uniós tagállamok nyelvi, alkotmányos, történeti és kulturális sajátosságaira vezethető vissza, így a rendelettervezet által létrehozni kívánt közös keret nem indokolt.

A sokszínű médiarendszer kialakítása és a médiapluralizmus védelme tagállami hatáskörbe tartozó kérdés, továbbá az ún. amszterdami jegyzőkönyvvel összhangban a közszolgálati médiára vonatkozó előírások szintén tagállami hatáskörbe tartoznak. Az uniós szerződések nem sorolják a média és a sajtó területét sem a kizárólagos, sem pedig a megosztott hatáskörök kategóriájába.

A rendelettervezet messze túlterjeszkedik a belső piaci szabályozási hatáskörön, amire hivatkozva az Európai Bizottság a szabályozást javasolta.

A rendelettervezet egyes elemei (például határon átnyúló szolgáltatások, online óriásplatformok) kapcsán indokolt lehet az AVMS irányelv módosítása, de új, átfogó uniós jogszabály szükségességét éppen az eltérő és megfelelő működési keretet biztosító tagállami szabályozások kérdőjelezzik meg.

Az Európai Ügyek Bizottsága a fentiek alapján megállapítja, hogy a belső piaci médiaszolgáltatások közös keretének létrehozásáról (az európai tömegtájékoztatás szabadságáról szóló jogszabály) és a 2010/13/EU irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet [COM (2022) 457; 2022/0277 (COD)] sérti a szubszidiaritás elvét.

Melléklet

A szubszidiaritás elvének vizsgálatához kapcsolódó eljárásrend és annak lehetséges következményei

A szubszidiaritás elve az EUSz 5. cikke szerint:

„(3) A szubszidiaritás elvének megfelelően azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe, az Unió csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a tervezett intézkedés céljait a tagállamok sem központi, sem regionális vagy helyi szinten nem tudják kielégítően megvalósítani, így azok a tervezett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók.

Az Unió intézményei a szubszidiaritás elvét a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvben meghatározottak szerint alkalmazzák. A nemzeti parlamentek az említett jegyzőkönyvben megállapított eljárásnak megfelelően gondoskodnak a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásáról.

(4) Az arányosság elvének megfelelően az Unió intézkedése sem tartalmilag, sem formailag nem terjedhet túl azon, ami a Szerződések célkitűzéseinek eléréséhez szükséges.

Az Unió intézményei az arányosság elvét a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvben foglaltak szerint alkalmazzák.”

A szubszidiaritás elve érvényesülésének vizsgálata a 2. jegyzőkönyv 6. cikke alapján:

„A jogalkotási aktus tervezetének az Unió hivatalos nyelvein való továbbításától számított nyolc héten belül bármely nemzeti parlament, illetve bármely nemzeti parlamenti kamara indokolt véleményt küldhet az Európai Parlament, a Tanács, illetve a Bizottság elnökének, amelyben ismerteti azokat az okokat, amelyek alapján az adott tervezetet nem tartja összeegyeztethetőnek a szubszidiaritás elvével. (...)”

Az indokolt vélemény következménye attól függ, hogy ugyanazon uniós javaslat esetében a meghatározott nyolchetes határidőn belül hány tagállami parlament állapítja meg a szubszidiaritás elvének sérelmét.

Az eljárás során a 27 tagállami parlament országonként 2-2 szavazattal rendelkezik (összesen 54 szavazat). Az uniós döntéshozatalra érdemi befolyást az indokolt vélemények különösen akkor gyakorolhatnak, ha – az adott uniós jogalkotási eljárástól függően – a tagállami parlamentek egynegyede, egyharmada, illetve többsége állapítja meg a szubszidiaritás elvének sérelmét.

A 2. jegyzőkönyv 7. cikke alapján ún. sárga lapos eljárás esetében, amennyiben a tagállami parlamentek egyharmada (18 szavazat) állapítja meg a szubszidiaritás elvének sérelmét ugyanazon javaslat esetében, a javaslatot felül kell vizsgálni. A felülvizsgálatot követően az előterjesztő a javaslatot fenntarthatja, módosíthatja vagy visszavonhatja. A lisszaboni szerződés hatályba lépése óta sárga lapos eljárásra három esetben került sor. Első esetben a javaslat visszavonásra került, míg a másik két esetben⁸ az Európai Bizottság a javaslatát változtatás nélkül fenntartotta.

⁸ Az Európai Ügyészség létrehozásáról tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az Országgyűlés a 87/2013. (X.22.) OGY határozatban, a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvtervezet vonatkozásában pedig a 9/2016 (V.10.) OGY határozatában állapította meg a szubszidiaritás elvének sérelmét.